

L 18,8 ... nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?"

Advent – příchod (*latinsky „adventus“*), je začátkem liturgického roku a přípravou na vánoce.

V teologickém smyslu mluvíme v adventu o dvojím příchodu: narození Pána Ježíše + jeho druhý eschatologický příchod na tuto zem.

Počátek adventu tak jak ho známe dnes pochází z Říma a sahá do 7. století. Západní církev slavila určitý počet adventních nedělí (4-6), až papež Řehoř Veliký stanovil čtyři. Impuls spojit narození Krista a očekávat jeho návrat pochází z Galie (Francie).

Adventní neděle (železná, bronzová, stříbrná a zlatá) nemají nic společného s křesťanstvím, je to jen komerční záležitost. Naopak Advent pro věřící lidi vždy znamenal čas ztišení, zklidnění, přípravu na setkání s Kristem. Proto také církev spojovala s dobou adventu půst, aby byla na druhý Ježíšův příchod připravena.

Ježíš se narodil – to je základní zvěst Nového zákona.

L 2,8 A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda.

9 Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň.

10 Anděl jim řekl: "Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid.

11 Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.

Ale stejně hlasitě zní i další novozákonní zpráva: Pán Ježíš na tuto zem opět přijde! Už ne jako dítě, ale jako Pán pánů a Král králů, jako vítěz, jako soudce, jako ženich, který přijde pro svou nevěstu.

Pro věřící je to zaslíbení, den, který očekávají, na který se těší a vyhlíží ho – proto vnímáme dobu adventu jako dobu **očekávání**.

Pro nevěřící je to buď předmět posměchu ...

2P 3,3 Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce,

4 a budou se posmívat: "Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření."

jiní nad touto zprávou mávnou rukou, neberou ji vážně, někteří jen pokrčí rameny ale v koutku srdce mají strach – co když to opravdu nastane, co to pak bude znamenat pro nás?

A my známe z Písma, že někteří lidé budou volat: „*hory, padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým!*" *Zjevení 6,16*

Křesťané jsou lidé, kteří očekávají.

Pán Ježíš učedníky vyzývá, aby čekali:

Mk 13,3 Když seděl na Olivové hoře naproti chrámu a byli sami, zeptali se ho Petr, Jakub, Jan a Ondřej:

4 "Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení, až se začne všechno schylovat ke konci!"

Mk 13,5 Ježíš jim odpověděl: "Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl.

6 Mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: 'Já jsem to' a svedou mnohé.

Pak hovoří Pán Ježíš o znameních, která budou jeho příchod provázet...

Mk 13,26 A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou.

Mk 13,27 Tehdy vyšle anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř úhlů světa, od nejzazších konců země po nejzazší konec nebe.

Mk 13,26 A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou.

Mk 13,32 O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.

33 Mějte se na pozoru, neboť nevíte, kdy ten čas přijde.

34 Jako člověk, který je na cestách: než opustil svůj dům, dal každému služebníku odpovědnost za jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl.

35 Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde, zda večer, či o půlnoci, nebo za kuropění, nebo ráno;

36 aby vás nenalezl spící, až znenadání přijde.

37 Co vám říkám, říkám všem: Bděte!"

Bděte, čekejte, vyhlížejte příchod Pána Ježíše!

Apoštol Pavel konstatuje, že očekávání Ježíše je charakteristický rys každého křesťana:

F 3,20 My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista.

21 On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit.

Využijme čas adventu k tomu, abychom se vnitřně ztišili, přiblížili se k Bohu, v půstu, v modlitbách, nad Bibli. Přinese to do našich životů pokoj a radost. Radost z toho, že se nám narodil Spasitel, a radost z toho, že opět přijde.

Mluvil jsem o našem očekávání.

Ale Bible říká, že i Pán Ježíš očekává...

L 18,1 Vypravoval jim podobenství, aby ukázal, jak je třeba stále se modlit a neochabovat:

2 "V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal.

3 V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: 'Zastaň se mne proti mému odpůrci.'

4 Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: 'I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám,

5 dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit a nakonec mě umoří.'"

6 A Pán řekl: "Všimněte si, co praví ten nespravedlivý soudce!"

7 Což teprve Bůh! Nejedná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá?"

8 Ujišťuji vás, že se jich brzo zastane. Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?"

Toto podobenství hovoří o modlitbě. Povzbuzuje nás k vytrvalosti, naznačuje, že život křesťana není vždy o pohodě, ale je i o utrpení. Přichází okamžiky, kdy ve dne v noci voláme o pomoc, o vysvobození.

Pán Ježíš zde má také na mysli dobu před jeho příchodem, kdy zem postihnou ohromné katastrofy, kdy bude společnost rozdělená, kdy budou zuřit války, kdy dojde k pronásledování věřících...

(předchází oddíl - konec 17. kapitoly Lukášova evangelia hovoří o druhém příchodu Pána Ježíše a toto podobenství na to navazuje)

Křesťané se budou modlit, budou prosit Boha o vysvobození, o pomoc, budou ale také pod tak velkým tlakem, že mnozí budou pochybovat o to, zda je vůbec Bůh slyší.

Bůh jejich volání slyší, říká Pán Ježíš, pomoc přijde, tato doba velkého trápení bude ukončena, ale až ten den nastane a Pán Ježíš přijde jako Král, nalezne víru na zemi?

Bůh odpoví na naše modlitby. Pošle Ježíše... (na konci věků, ale posílá ho (resp. Ježíš přichází) i do našich každodenních zápasů... **Najde Syn člověka v mém srdci víru?**

Vážná otázka.

My očekáváme příchod Pána Ježíše, Ježíš očekává naši víru.

1. věřit v Ježíše

ano – věříme. Je to Boží Syn, Spasitel

je o Otce a přijde soudit živé i mrtvé

přijde aby vzal svůj lid k sobě

2. důvěřovat Ježíši

důvěra není o teologii, ale o vztahu.

Nejde o to diskutovat o tom, zda je od počátku, či byl zplozen Bohem, co znamená Syn člověka a Syn Boží... - to mohou být a jsou důležitá fakta, ale když si Ježíš povzdechne – zda nalezne víru na zemi, myslí na to, jestli zde najde lidi, kteří u budou důvěřovat.

➤ ví o mně (já vím o Bohu, Ježíši, ale vím on o mně, když žiji na zemi mezi miliardami lidí?)

➤ má o mně zájem

- měl zájem o Tomáše, který nevěřil, a nabídl mu aby se ho dotknul (vložil prsty do jeho ran a ruku do jeho boku) *Jan 20,26-29*
- o Petra, který zradil. vyhledá ho a nejen že se ho zda ho miluje, ale dává mu úkol *Jan 21,15-19*
- o dva věřící na cestě do Emauz, kteří rezignovali ve své víře *Lukáš 24,13-33*
- o Marii u hrobu – setkává se s ní a oslovuje ji jménem *Jan 20,11-18*
- o Pavla u Damašku, i když pronásledoval církev *Skutky 9,1-6*

důvěřuji tomu, že o mne má zájem?

Petr říká: jsme středem jeho zájmu...

- že kvůli mě prolil svou krev, že mě odpustil, smířil s Bohem

3. čekat na jeho příchod

dvě roviny: denní život a *paruzie* (příchod na konci věků, spojený s vytržením věřících)

- do každodenních situací
- do každého rozhodování
- do vztahů
- do života lidí kolem nás
- i v době kdy procházíme pouští, kdy Bůh mlčí čekat na jeho slovo, na jeho zásah
- čekat na jeho příchod na tuto zem

Najde Syn člověka víru na zemi?

Najde Syn člověka víru v mém srdci?

Tábor

Židovská synagoga, nádherná stavba, byla vybudována v letech 1883–85, zbořena komunisty v roce 1977...

při bourání Židovské synagogy zachránil jeden náš známý vitráž, lunetu s židovskou hvězdou.

Po revoluci si jeho manželka otevřela starožitnictví, vitráž nabídla k prodeji.

Žid z Izraele ji koupil, nevešla se mu ale do auta, a tak ji zaplatil s tím, že si pro ni přijede za rok.

Za rok přijel s maminkou, aby ji tu vzácnost ukázal, ale přijel stejným autem, takže si ji opět neodvezl. Do Tábora jezdil každý rok, ale teprve čtyřech letech přijel větším autem a odvezl si ji.

Vybral si ji, zaplatil, a teď očekával, že ji zde najde, kdykoliv přijede, aby ji odvezl...

Stejně to udělal Pán Ježíš.

Našel si nás, zaplatil za nás na Golgotě, ale zatím nás neodvezl, žijeme na této zemi. On ale přijde, aby si nás vzal k sobě. Až přijde, najde víru v našem srdci? Čekám na něj?

On přichází do každodenních situací, očekávám na jeho příchod a na to, že v mém životě bude jednat?

I dnes při večeři Páně – беру ji jen jako obřad, symbol, vzpomínku, tradici, a nebo očekávám, že bude Pán Ježíš přítomen, tak jak to zaslíbil, dotkne se mne a promění něco v mém srdci?

... Amen, přijď, Pane Ježíši! Milost Pána Ježíše se všemi.

Zj 22,20-21